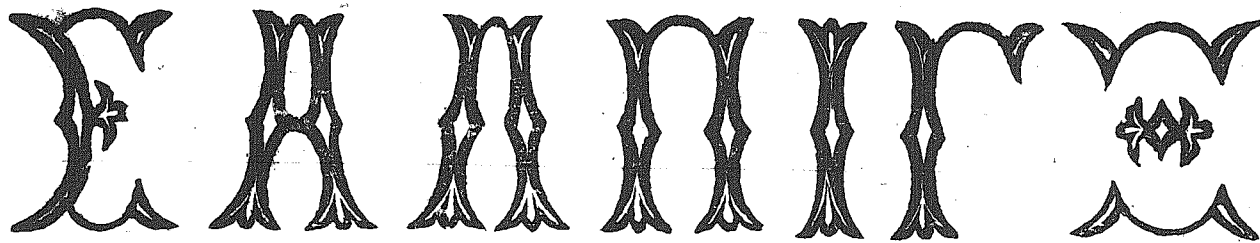

Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἑξωτερικῷ
... .. σελ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπήν. --- "Ἀρθρα
συμφωνα τῷ προ-
γράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΖΙΝΤΖΙΡΕ

Μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν, ὁ ἐπὶ τῶν οἴνων φόρος ἔσχε βίτικὴν τινα μεταβολήν, ἀλλὰ σιγῇ. ὁ νόμος διατηρεῖται ἀμετάβλητος, ἀλλ' ἐξηγήθη ἡ σημασία του, τὸ πνεῦμά του. ὁ φόρος δὲν ἐπιβάλλεται πλέον ἀντανακλαστικῶς, ἀλλ' ἀμέσως ἐπὶ τῶν οἴνων. ὁ φόρος ἐκτίσκει ὑπὸ τοῦ ἀμπελουργοῦ ἀλλ' οὐχὶ ὡς φόρος σταφυλῆς, ἀλλ' ὡς φόρος οἴνων. Μετὰ τὴν κατάπιθον καὶ φορτώματα καταγραφῇ καὶ ταξινομήσιν τῶν οἴνων, γινομένην καὶ πρὸ τῆς παύσεως τῆς ζυμώσεως αὐτῶν, ἀρχεται ἡ ἐκποίησις μεταφερομένων τῶν οἴνων εἰς τὰς ἀγοράς τῆς κατανάλωσως. οἱ οἶνοι κατακλίνονται καὶ καθαρίζουσι συνήθως περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου οἱ κοῖνοι, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου οἱ κοῦμανδαρίται· ἀλλ' ἡ ἐπίτημος καταγραφὴ περατοῦται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου. Μετὰ τὴν ἐποχὴν τῆς καταγραφῆς, ἅπαντες σχεδὸν οἱ οἶνοι εἰσὶ γλυκύος, οἱ δὲ λεπτότεροι, δὲν διακρίνονται ἀκριβῶς, ἀν πρέπει φύσει νὰ ταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν κοῦμανδαρίων, ἢ εἰς τὴν τάξιν τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐρυθρῶν (κόκκινος κρασί) ἀλλ' ὁ οἰνοσκόπος καὶ οἰνομετρητής, ἵνα μὴ ἀπκηθῇ, ἐπιδείξῃ δὲ καὶ τινα ικανότητα εἰς τὴν προῖσταμένην αὐτοῦ ἀρχὴν, ὀθωμανὸς αὐτός, ἥτοι ἄπειρος τῶν οἴνων, τάττει τὸν ἐρυθρὸν οἶνον ἐν ταῖς κοῦμανδαρίαις, ἐναντίον τῶν κραυγῶν καὶ ἀνισχυρῶν τοῦ ἀμπελουργοῦ διαμαρτυρήσεων καὶ α'. τοῦτο ἀδίκημα.

Ἀφοῦ κοπᾶσωσιν αἱ κραυγαὶ καὶ αἱ διαμαρτυρίαι κατὰ τῆς ταξινομήσεως, ἀρχονται αἱ κατὰ τῆς ποσότητος. Οὐδέποτε ἀμπελουργὸς καὶ καταμετρητής τῶν οἴνων, συνεφώνησαν ἡσύχως καὶ ἀταράχως, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἐν τοῖς πίθοις περιεχομένων οἴνων καὶ ἐν τούτῳ νέον ἀδίκημα, διότι ὁ οἰνοκατασκευαστὴς μὴ δυνάμενος, τότε μάλιστα, νὰ μετρήσῃ μεταγίζων τοὺς οἶνους του, ἐκὼν ἄκων δέχεται καὶ

τὴν κατὰ τὸ δοκοῦν γινομένην τῆς ποσότητος ἐκτίμησιν, ἥτις αἰετοπε εἶναι ἀνωτέρα τῆς πραγματικῆς. ἀλλ' ἀν ἡ ἀδικία εἶναι ἀρρήκτος, ὁ γεωργὸς μετρεῖ τότε τὸν οἶνον του, μετρεῖται δ' ὁ οἶνος μὲ τὴν κούζαν, ἥτις εἶναι γνωστὸν ὅτι περιέχει οκτὼ ὀκκάδες. Ἐάν ὁ πίθος περιέχῃ 48 κούζας, ὁ οἰνομετρητής δὲν παραδέχεται τὴν κούζαν πρὸς 8 ὀκ. ἀλλὰ πρὸς 9, διότι τότε ὁ οἶνος ἀκαθάρτος. ἀκατάσπλητος περιέχων φύρδην μίγδην ὅλα τὰ συστατικά αὐτοῦ ἐν τῇ μάζῃ του βαρεῖ κατὰ κούζαν οὐχὶ 8 ἀλλ' 9 (!) ὀκ. ὥστε ὁ πίθος φορολογεῖται ὡς εἰ περιεῖχεν οὐχὶ 384 ὀκ. οἶνου ἀλλὰ 432. β'. καὶ γ'. τοῦτο κατὰ τοῦ ἀμπελουργοῦ ἀδίκημα. Εἶναι ἐκ τῶν ὑπέρων γνωστὸν, ὅτι οἱ οἶνοί μας ἀφίνουσι τρύχαν, ἀπὸ 6—8 τῆς ο)ο ἢν οἱ οἰνοπαραγωγεῖς ρίπτουσιν ὡς τοιαύτην ἢ δὲ τρυῖ κατὰ πίθον 48 κούζων, φέρει ὑποστάθμην 3ων καὶ 4 κούζων, ὥστε ὁ ἐν τῷ πίθῳ καθαρὸς ἐμπορεύσιμος οἶνος, εἶναι μόνον 44 κούζες. Ἀλλ' ἀντὶ, ἡ κούζα φέρουσα ὑγρὸν καθαρὸν 8 ὀκ., νὰ λογιζέται ὡς χωροῦσα 7 1/2 ὀκ. διότι τὸ λοιπὸν εἶνε τρυῖ λογιζέται ὡς 9, διότι βαρεῖ 9 ὁ ἀσχημάτιστος οἶνος ὥστε πίθος περιέχων ἀκάθαρτον ἀκατάσπλητον οἶνον 48 κούζας, πρέπει, εἶναι ἔργον δικαιοσύνης νὰ λογιζέται ὡς περιέχων οὐχὶ 384 ὀκ., ἀλλὰ 360 διότι τόσος ὁ ἐν τῷ πίθῳ καθαρὸς οἶνος. Τούτου δὲ μὴ γινομένου, ἡ ζημία τοῦ Γεωργοῦ εἶναι κατὰ ποσὸν, ἐν πάσῃ μετρίότητι, 8 τῆς ο)ο.

Τοῦτο εἶναι ἀδίκημα γνωστὸν, σύνθητες ἤδη καταστάν, ἡ δὲ κυβέρνησις νομίζει ὅτι εἶναι τρέχον οἶονεῖ μὴ ἀδίκημα. Ἀλλ' ὁ Ἀτλας ἡ κορωνὶς τῶν ἀδικημάτων εἶναι ἡ ἐκτίμησις τῶν οἴνων ἡ ἐκτίμησις αὕτη εἶναι ἡ βάσις ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τῶν οἴνων πρὸς 12 ο)ο καὶ α'. ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐν ὧρα συμφερούσῃ τῇ κυβερνήσει.

β'. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ἐν οἷς οἱ αὐτόχθονες χριστιανὰ μειονοφροῦσι κατὰ νόμον, ὅστις, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς του, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου, ἐτέθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ ν' ἀδικήσῃ ἵνα μὴ ἀδικηθῇ.

γ'. Οὐδέποτε οἱ κυβερνητικοὶ διοικητικοὶ σύμβουλοι, οἱ καὶ πλειονοφροῦσιν, ἀκούουσι τὰς δικαίας παραστάσεις τοῦ οἰνοκατασκευαστοῦ οὐδέποτε θέλουσι νὰ πεισθῶσιν εἰς ἡμερησίας ἀγοράς τῶν Ἐμπόρων, οἵτινες παρουσιάζουσι τακτικὰ τῆς καθημερινῆς ἀγορᾶς τῶν ἡμερολόγια. Ἐν τούτοις καὶ τὰ ὡτὰ βύουσι καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείουσι καὶ λοιπόν, ἔκτιμῶσι τὴν ἀξίαν τῶν οἴνων οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας τῆς τρεχούσης κατὰ τοὺς 3 τελευταίους μῆνας τῆς οἰνοπαραγωγῆς, ἥτοι, Αὐγούστου, Σεπτ. καὶ Ὀκτωβρίου μετριάζομένης κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τῆς παραγωγῆς, Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου, καὶ κλημακῆδον νὰ ἐκτιμῶνται εἰς μίαν τιμὴν ἀληθῆ, πραγματικὴν, ἀλλὰ παραλείποντες τοὺς ἐσχάτους καὶ μέσους ἔρους τῆς ἀξίας τῶν οἴνων, λαμβάνουσιν ὡς ὅρον τὸν κατὰ τὸ λῆξαν ὑπέρτατον ὅρον τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας τῶν οἴνων, καὶ δὴ ἐν Λευκωσίᾳ ὅπου ὁ οἶνος πλεονάζει καὶ πωλεῖται, καὶ οὐχὶ ἐν Λεμεσσὸν π. χ. ἥτις εἶναι τὸ ἐμπορεῖον τῶν οἴνων, εἶναι ἡ Βορδὼ τῆς Κύπρου. Ἴνα δὲ μὴ παρεξηγηθῶμεν, ἡ μὴ πιστευθῶμεν, ἡ δὲ ἐννοηθῶμεν, θὰ προσπαθῶμεν νὰ καταστήμεν σαφέστεροι διὰ παραδείγματος. Οὕτω λοιπόν, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς οἰνοπαραγωγῆς τοῦ 1885, οἱ οἶνοι ἐπολοῦντο πρὸς Κ. γ. 280—290—300. 320—330. καὶ 370 τὸ γομάρι. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ ὁ μέσος ὅρος διότι τὸ ποσὸν τῶν πωληθέντων οἴνων πρὸς 370 καὶ 330 δὲν εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τῶν πρ. 280· καὶ ὅμως, ὅχι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις οὕτως εἰπεῖν, θὰ λάβῃ αὐριοντόν ὑπέρτατον ὅρον τοῦ 370, θὰ τὸν συνδυάσῃ πρὸς τὸν ὑπέρτατον ὅρον τοῦ 1886, καὶ διόλου ἀπίθανον νὰ ἐκτιμῶσιν τοὺς τοῦ 1886, πρὸς 300 τὸ γομάρι τὸν δὲ φόρον αὐτοῦ πρὸς 36 Κ. γ. καὶ ὅμως ὁ χωρικός πωλεῖ σήμερον πρὸς 108, 125, 135, 150, κυπριακά. ἀν δὲ εἰς τοὺς ἔρους τούτους προσλάβωμεν, μολονότι καὶ τοῦτο ἥμιστος δίκαιον, καὶ τοὺς ἀνωτέρω, εὐρήσομεν μέσον ὅρον, τὸ 200· καὶ ὅμως οὐδαμῶς ἀπίθανον νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ μαῦροι καὶ κόκκινοι, πρὸς 300 αἱ δὲ κοῦμανδαρίαι πρὸς 486 ἢ καὶ 500· οὕτω λοιπόν τὸν φαινομενικῶς περιποιούμενον ἀμπελουργόν, ἡ κυβέρνησις ἀδικεῖ πολυειδῶς, διότι δὲν θέλει νὰ πεισθῇ, ὅτι καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ Βουλὴ, καὶ οἱ Ἐμποροὶ λέλουσιν αὐτῇ τ' ἀληθῆ. Ἐν συνεχείᾳ ἀρθρῶ θέλομεν ἀποδείξῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων προσγινομένην ζημίαν τῷ ἀμπελουργῷ. (Ἀκολουθεῖ).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὰ πολιτικά εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Οἱ Βουλγάροι περιφέρονται ἀπὸ αὐλῆς εἰς αὐλὴν καὶ συνάγουν ψήφους τῶν Δυνάμεων καὶ ἀποῦ ἰδῶσιν ὅτι αἱ περισσότεραι ψῆφοι τοὺς συμβουλευόντων ὑποταγὴν εἰς τὴν Ρωσσίαν, θὰ ἐπιστρέψουν καὶ ὡς ὁ ἄσπυτος υἱὸς «Μήτηρ θὰ εἰπωσιν εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἡμᾶς τοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου ποιήσαν ἡμᾶς ὡς μισθίους σου» καὶ νὰ ριθῶσι νέττοι σκέτοι εἰς τοὺς κόλπους τῆς. Καὶ τότε νὰ ἰδῶμεν παῖον εἶδους μύσχοι σιτευτοὶ θὰ θυσιάσθωσι διὰ υἱοὺς οἵτινες ἀπολωλότες ἦσαν καὶ εὐρέθησαν.

Ἡ Γερμανία διὰ τοῦ σιδηροῦ στόματός της συνεβούλευσε τοὺς Βουλγάρους ὑπακοὴν εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἡ Γαλλία θὰ ἐπραξέ βεβαίως τὸ αὐτό. Ἡδὲ, κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία, μὲ ὅλον ὅτι δὲν δύναται νὰ χωνεύσῃ τὴν θριαμβεύουσαν Ρωσσίαν συνεβούλευσεν εἰς τοὺς Βουλγάρους νὰ δεχθῶσιν ἡγεμόνα ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον θέλει ἐκεῖνη. Ὡστε δὲν ἔμεινεν ἄλλο παρὰ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐξῆς προγράμματος, τὸ ὁποῖον ὡς λέγουσιν συνεφωνήθη μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας. Νὰ παραιτηθῇ ἡ ἀνθηγεμονεία. Νὰ διαλυθῇ ἡ Σοβράνεια, καὶ νὰ ἐκλεχθῇ νέα, ἥτις νὰ ἐκλέξῃ ὡς ἡγεμόνα τὸν πρίγκηπα τῆς Μιγριλίας. Ἐνώπιον λοιπὸν τῆς πανισχύρου Ρωσσίας κλίνουν γόνυ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις. Τετέλεσται πλέον.

Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα Ἀγγλία δὲν δύναται νὰ χωνεύσῃ οὐδὲ τὴν Τουρκίαν (καὶ πράγματι εἶναι πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲ διαλύει οὔτε βίνος οὔτε πύρρα παρὰ ρωσικὸν τζάι) διότι συνεφιλώθη μὲ τὴν Ρωσσίαν. Ἡ «Σημαία» ἔγραφε τὰ ἐξῆς: Ὁ Σουλτάνος δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ Ρωσσία θέλει νὰ καταλύσῃ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ἢ νὰ καταστήσῃ αὐτὸν τὸν Σουλτάνον ὑποτελῆ τοῦ Τσάρου, ἀλλ' οἱ μύωπες ὀθωμανοὶ πολιτικοὶ, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑφωθῶσιν εἰς εὐρύτερον ὅριζοντα, θυσιάζουσι πάντοτε εἰς στιγμιαίας ἀνάγκας τὸ μέλλον. Προτιμῶσι νὰ ἰδῶσι καταποντιζόμενον μᾶλλον τὸ σκᾶρος παρὰ νὰ θυσιάσωσιν ἐν μέρος τοῦ φορτίου. Μὲ μίαν λοιπὸν τοιαύτην κυβερνήσιν, ἡμεῖς, εἰλικρινεῖς φίλοι, (!!!) πῶς δυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν;

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας Στάαλ εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ τινος ἐκ Λονδίνου ἐπ' ἀδείᾳ ἀορίστου ἀπουσίας. Τώρα δὲ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας Μόριερ ἀνεχώρησεν ἐκ Περτρούλεως ἐπίσης ἐπ' ἀδείᾳ ἀορίστου ἀπουσίας. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τὰ πράγματα θολοῦνται.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀπεκρίνατο τηλεγραφικῶς τῇ Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ εὐχαριστῶν αὐτῷ ἐπὶ τοῖς συγχαρητηρίοις τῆς Α. Μεγαλειότητός κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς ἐνθρονισμοῦ τοῦ βασιλικοῦ διαδόχου τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου.

Ὁ τοποτηρητὴς τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐπεμψεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς μητροπολίτας τῶν 28 ἐπαρχιῶν, αἵτινες κατὰ τοὺς κακονισμοὺς ἀποστελλόνσιν

ἀντιπροσώπων, ἀποσπῶντες εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐφηροδελλίου ἐκάστου τῶν μητροπολιτῶν καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν διὰ τὴν γεννησομένην ἐκλογικὴν συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Ἡ πρώτη συνεδρία τῆς ἐκλογικῆς συνέλευσεως ὁρίσθη εἰς τὴν 12 Ἰαννουαρίον.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ

Ἡ «Ἐργάζια Γκαζέτ» ἐδημοσίευσεν τὰ ἐξῆς ἔχοντα ἡμετέριον χαρακτῆρα.

«Μαθαίνομεν ἐκ πολὺν ἀσφαλοδότησης, ὅτι ἂν ἡ Τουρκία ἢ ἡ Γαλλία ὠθήσῃ τὸ ζήτημα περὶ ἐκκενώσεως τῆς Αἰγύπτου, πιθανὸν νὰ θεωρηθῇ ἐπ' αὐτῇ νὰ λυθῇ ἄνευ περιστροφῶν τὸ ζήτημα τῆς προκηρῦξεως τῆς ἀγγλικῆς προστατείας ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀναγκασθῇ νὰ πράξῃ τοῦτο, θὰ ὑποστηριχθῇ ὑπὸ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας».

Ὁ ἐν Σαβάκιμ διοικητὴς συνταγματάρχης Κίτσερεντέτλη γράφησεν εἰς Κάιρον, ὅτι ὁ Ρᾶς Ἀλούλας ὁδεῖε κατὰ τῆς Κασσάλλας, εὐρίσκετο δὲ ἐσχάτως μετὰ τῶν στρατευμάτων του ἐν Κούφατ πόλει τῆς χώρας τῶν Βαβέλ. Αἱ φυλαὶ Χανδεδόβα καὶ Σουκρία εἶναι πολέμιοι τῶν δερβισῶν.

Λέγεται ὅτι ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις θὰ δώσῃ λ. στ. 12,000 διὰ τὴν ἐκστρατείαν πρὸς ἀπολευθέρωσιν τοῦ Ἑμίν πασσᾶ.

Κατὰ τὴν «Ἐλ—Ἀχράμ» ἡ αἰγ. κυβέρνησις ἐπαύσε νὰ πληρόνῃ τὰ χρεωστικὰ ὁμολόγια τοῦ Γόρδωνος πασσᾶ, διότι καθ' ἐκάστην παρουσιάζονται πολλὰ κίβδηλα. Κατὰ συνέπειαν οἱ κάτοχοι τοιούτων ὁμολόγων ὀφείλουσι νὰ καταφεύγουσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

Ὁ κ. Κάρολος Λεσέζ περιμένεται ἐκ Βρενδηςίου εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν προσεχῇ πέμπτην ἡμέρας δὲ θὰ μεταβῇ εἰς Κάιρον ἵνα ἀρξῇ διπραγματεύσεων μετὰ τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως περὶ ἐνδυνάσεως τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ.

Εἰς ἓνα πλοῦσιον καὶ κερόδοξον ἔμπορον τοῦ Χαρκόβου (ἐν Ρωσσίᾳ) ὁ νόματι Πολοτκῶφ παρουσιάσθησαν μίαν ἡμέραν τρεῖς ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν Βουλγάρων καὶ τῷ προέτεινον τὸν θρόνον τῆς Βουλγαρίας. Οὗτος κατ' ἀρχὰς ἐδίστασεν, κατόπιν ὅμως περιβάλλεται τὴν στολὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ παρατάξας ἐπὶ τοῦ στήθους του ὀ.λα τὰ παράσημα καὶ τὰ μετάλλια τὰ ὁποῖα εἶχεν, ἐξῆλθε νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα εἰς τὸν πρῶταν τῶν πανεπιστημίου καὶ ζητήσῃ τὴν γνῶμην του. Οὗτος τὸν μεταπεῖθει ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ βουλγαρικοῦ στέμματος, ἀλλ' ἐπὶ τέλους τὸν συνεβούλευσε νὰ συμβουλευθῇ κανένα φρενολόγον. Ἀνήσυχος γενόμενος ὁ ἔμπορος ἐπιστρέφει

σπεύδων εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τούτων ἡ ἐπιτροπὴ ἐγένετο ἄφρατος ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀφῆρεσαν ὅτι ἀντικείμενον ἀξίας καὶ πολύτιμον κόσμημα εἶδον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐκπατηθέντος Πολοτκῶφ. Ἐμνε καὶ ἐκεῖνος μὲ τὰ παράσημα εἰς τὸ στήθος καὶ τὸ δεστέχημα ἄνευ τοῦ βουλγαρικοῦ στέμματος.

Πόσον ἀνόητοι εἶναι οἱ Εὐρωπαῖοι! Φαντάσθητε νὰ ἐρευνῶσι καὶ νὰ ἀνακαλύπτωσι τὰς ἀρετὰς ἐνὸς ἐκάστου καὶ νὰ τὰς βραβεύουν. Κρῖμα! Δὲν θὰ ἦσαν τότε ἀνόητοι ἂν ἐμιμούντο ἡμᾶς. Ἀκούσατε τί γίνεται εἰς Παρίσιον. Ὑπάρχει Ἀκαδημία ἥτις κατ' ἔτος ἀπονέμει βραβεῖα τῆς ἀρετῆς. Κατὰ τὴν 13 λοιπὸν παρελθόντος Νοεμβρίου ἐν μέσῳ συρροῆς πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ἡ ἐκθεσις περὶ τῶν ἀπονέμεθων βραβείων μεταξὺ δ' αὐτῶν τὸ μᾶλλον ἄξιον μνείας εἶλε τὸ ἐξῆς: Τοῦ ἀνδρόγυνου Ραβῶ ἐν τέκνον ἐκᾶν φρικτωδῶς ἀπὸ τοῦ στήθους μέχρι τῶν γονάτων. Ἡ πληγὴ τῆς κοιλίας μόνη ἔδύνατο νὰ φέρῃ τὸν θάνατον. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐπιδερμίδος διὰ τῆς ἐπιθέσεως τεμαχίων ξένων σαρκῶν. Ὁ τε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας παρεκάλεσαν τὸν ἱατρὸν νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἰδικὰ τῶν σώματα καὶ λάβῃ τὰ ἀναγκαζοῦντα τεμάχια τῆς σαρκός. Πέντε μεγάλα τεμάχια ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ σώματος τοῦ πατρὸς καὶ εἰκοσιδύο μικρὰ ἐκ τοῦ τῆς μητρός. Μῆτε ὁ εἰς μῆτε ἡ ἑτέρα ἔστω καὶ ἐπὶ στιγμὴν ἐδίτταν. Ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχεν. Τὸ παιδίον μετὰ 14 μῆνας ἰατρεύθη ἐντελῶς. Εἰς τὸ ἀνδρόγυνον λοιπὸν αὐτὸ ἡ Ἀκαδημία ἔδωκε βραβεῖον ἐκ χιλίων φράγκων.

Δύο χιλ. φράγκα ἔδωκεν εἰς 85 ἐτιδὰ ὑπέρβριαν ἥτις ἀπὸ δεκαπενταετίας ὑπηρετεῖ μετὰ ζήλου οἰκογενεῖν τινα. 1500 φράγκα εἰς ἄλλην ἥτις μετ' ἀπεριγράπτου ζήλου αὐταπαρνήσεως καὶ ἐθελουσίας περιποιεῖται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς πένητας, τρέχουσα ἀπανταχοῦ ἔπως ἀνακαλύψῃ αὐτούς.

Εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσεν ἐσχάτως εἰς Κύπριος Ἀγγελῆς ὀνομαζόμενος ὅστις συνεπλήρωσεν ἀκριβῶς τὰ 100 ἔτη. Ἀπὸ ποῖον ἀρά γε χωρίον κατάγεται οὗτος;

ΕΓΧΩΡΙΑ

Τῇ ἀξιοτίμῳ συντάξει τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδιδόμενου «Τηλεγράφου» ἀπονέμεται τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μας δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ φύλλου μας ἔγραψεν.

Ἀπὸ τινος στερούμεθα πάλιν βροχῶν αὐξηθείσης τῆς ψυχρᾶς. Φαίνεται ὅτι τὰ γειτνιάζοντα τῇ νήσῳ ὄρη τῆς Ἀνατολῆς ἐκαλύφθησαν ὑπὸ χιόνος.

Ἡ μiasματικὴ νόσος ἥτις ἐφάνη εἰς τὸ τζιφλίον Λατνέρ ἐν τῷ χωρίῳ Κοντέα τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου

συνεπεία της οποίας περιεζώσθη το χω-
ριον κυβερνητικῶ διατάγματι ὑπὸ ὑγει-
ονομικῆς ζώνης, εἶνε εὐφρογία. Ὑπὸ
τοιαύτης προσεβλήθησαν καὶ τὰ πρό-
βαρα τοῦ χωρίου Βιτζιάδας τὰ ὅποια
καὶ περιορίσθησαν.

Εἰς τὴν κομποπόλιν Λευκωρα προσε-
λήφθη ἱατρός ὁ κ. Μ. Καρύδης, ἀρκε-
τὴν ἔχων πείραν καὶ ἐξασκῶν μέχρι
τοῦδε τόσον ἐπιτυχῶς τὸ ἐπάγγελμα
ὥστε οἱ Λευκωρίται εἶναι κατευ-
χαριστημένοι. Τοῖς κατοικοῖς τῆς ρηθεί-
σας κομποπόλεως ὀφείλεται ἀληθῶς
πᾶς ἔπαινος διὰ τὰς προσδευτικὰς τά-
σεις των καὶ τὰς ὑπὲρ παντὸς καλοῦ
προσπαθείας των. Ἐλπίζομεν βαθμη-
δὸν νὰ μιμηθῶσι τούτους καὶ πολλοὶ
ἄλλοι κομποπολεῖς. Τί δὲν δύναται νὰ
κάμῃ ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ καλὴ θέλησις;

Ἐκ τῆς ἐπισημῆς ἐφημερίδος.

— Ἡ κατὰ τῶν ἀμέστων προελεύσεων
ἐκ τῶν παραδουνάβιων Ἀρμένων, ἐκ τῆς
μεταξὺ Σουλινᾶ καὶ Βουργᾶς ἀκτῆς
τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἐκ τῶν ἐν τῇ
Ἀδριατικῇ Ἰταλικῶν, Αὐστριακῶν καὶ
Μαυροβουνιωτικῶν ἀκτῶν κήθηραις,
ἡλαττώθη εἰς πέντε ἡμέρας, ἡ δὲ κατὰ
τῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μαλάκκας κατηρ-
γῆθη. Ἀπασαί ὅμως αἱ προελεύσεις
θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἱατρικὴν ἐπι-
θεώρησιν.

— Ἐγένετο νομοσχέδιον ὑπὲρ πρόκει-
ται νὰ τεθῇ ἐνώπιον τοῦ Νομοθετικοῦ
συμβουλίου κατ' ὁδὸν παντὸς βιβλίου
ἐκδιδομένου ἐν Κύπρῳ δέον νὰ πέμ-
πωνται τρία ἀντίτυπα εἰς τὴν Κυβέρ-
νησιν πρὸς διαφύλαξιν. Καὶ γραφεῖα
λοιπὸν καὶ ὑπάλληλοι πρὸς τοῦτο θά
διορισθῶσι καὶ κατάλογοι θά κρατῶν-
ται καὶ σημειώσεις τῶν ἐκδιδομένων
βιβλίων κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν θά
δημοσιεύωνται κλ. κλ. Τοῦτο ἂν δὲν
ἦνε εἰρωνία εἶνε βεβαίως ἐνθάρρυνσις
ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἀλλ' ἀτυ-
χῆς. Ἀντὶ νὰ προνοήσῃ περὶ νόμου τοῦ
τύπου ὁ ὁποῖος εἶνε ἀναγκαιότατος
κατὰ τὰς πονηρὰς ταύτας ἡμέρας,
προνοεῖ περὶ βιβλίων διὰ τὰ ὅποια δὲν
ἔλαβε καιρὸν ἀκόμη νὰ σκεφθῇ κανεὶς
Κύπριος.

Ἀξιότιμος κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 307 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν
σημερινὴν φύλλον τῆς «Ἀληθείας»
ἐδημοσιεύθη, ὅτι ὡς τρίτος ὑποψήφιος τοῦ
διαμερισματος Λεμεσοῦ—Πάφου προ-
τάθη μόνος ὁ κ. Μ. Η. Μιχαηλίδης κλ.

Ἐνδραστήθητε παρακαλῶ κ. Συντάκτα
νὰ προσθέσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον

σας ὅτι προτάθη καὶ ἐπεστηρίχθη παρὰ
τοῦ κ. Μ. Ι. Εὐθυμίου καὶ Δημοσθένους
Χατζηπαύλου, καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Δημή-
τριος Α. Νικολαΐδης, ὁ παρακαθήσας
ἐν τῷ Νομοθετικῷ τῆς Κύπρου συμβου-
λίῳ ἀπὸ τῆς συνστάσεώς των, καὶ μετ' αὐ-
ταπαρνήσεως ὑπερασπίσας τὰ συμφέ-
ροντα αὐτῆς.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι οἱ ἐκ-
λογεῖς τοῦ διαμερισματος Λεμεσοῦ—
Πάφου, οἱ γινώσκοντες πλέον παντὸς
ἄλλου τὸν ἀξιότιμον κ. Δημ. Νικολαΐ-
δην, θὰ προσφέρωσι καὶ πάλιν αὐτῷ τὴν
ἐνδοξάν των.

Λεμεσὸς 20 Δεμ. 1886.

Μ. Ι. Εὐθυμίου.

καὶ πολλοὶ συνδρομηταὶ καὶ
συμπολῖται σας.

Σ. Σ. Τὴν ἐκλογικὴν καὶ τὴν πρὸς τὰ καλὰ ζῆλον
τοῦ ἀξιότ. νέου κ. Μ. Η. Μιχαηλίδου δὲν δυνάμεθα νὰ
ἀρνήσωμεν, ἀλλ' ἐνώπιον τῆς ἀξιοσεβάστου ἡλικίας καὶ
πείρας τοῦ κ. Δ. Α. Νικολαΐδου ὠρεῖται ἵσως νὰ ὑπο-
χωρήσῃ ἡ ἀπειρος νεότης.

Σήμερον ἐορτάζομεν τὰ Χριστού-
γεννα. Εὐχόμεθα πᾶσι τοῖς τε ἀνα-
γνώστταις μας καὶ μὴ νὰ ἀξιοθῶσι πολ-
λὰ τοιαῦτα νὰ ἐορτάσωσιν. Εἰς δὲ τοὺς
παρ' ἡμῖν βιοῦντας δυτικούς ἀρχοντας
καὶ ἀρχομένους, τοὺς ἐορτάσαντας τὸ
παραλθὸν Σάββατον τὴν πρωτοχρονιάν
των, εὐχόμεθα αἰσίον καὶ εὐτυχὲς τὸ
νέον ἔτος.

Καὶ τρίτην φορὰν προσεκληθή-
σαν πρὸς ἐκλογὴν τῆς τριμελοῦς ἡ
πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς περὶ ἧς πολ-
λάκις εἶπομεν, καὶ ὅμως δὲν συνήλθον
καὶ ἐγένεον ἀνάγκη νὰ περιφερθῇ ἡ
κάλπη πρὸς συλλογὴν ψήφων. Ἡ κάλ-
πη εὐρίσκειτο εἰς τὴν Μητρόπολιν, προσ-
εκληθήσαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐξάρχου Κ. Θεο-
φυλάκτου νὰ διέλθωσιν ἐκεῖθεν καὶ ρι-
ψωσι τὴν ψήφον των ὅσοι εὐαρεστούν-
ται, ἡ δὲ διαλογὴ τῶν ψήφων ἐπρό-
κειτο νὰ γίνῃ χθές.

Ἀ! φίλτατοι συμπολῖται! δὲν σᾶς
θέλω τόσον ἀμεριμνομερίμνους εἰς τοι-
αῦτα ζητήματα. καὶ μολονότι τῆς ἀ-
νωτέρω ἐπιτροπῆς τὰ καθήκοντα εἶνε
μικρὰ καὶ προσωρινὰ, τὰ θρονικά ὁ-
μως πράγματα πρέπει νὰ σᾶς κοινοῦν
τὸ ἐνδιαφέρον πλείτερον παντὸς ἄλ-
λου. Ἀς ἴδωμεν τέλος πάντων εἰς τὰ
προσέχῃ τὰ καὶ σπουδαιότερα.

Ὁθωμανίς τις ἐκ τοῦ χωρίου Βασι-
λιάς (ἐπαρχ. Κυρηνείας) ἠσπάσθη κατ'
αὐτὰς τὸν Χριστιανισμὸν βαπτισθεῖσα
ἐν τῇ μητροπόλει Κυρηνείας,

Τὴν παραλθούσαν Πέμπτην (18 Δεκεμβρίου)

πρῶτ' αὐτῇ ἀνεγνωσάμετο ἐν Λεμεσοῦ ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκ-
δομένη θεολογικὴ ἐφημερίς «Σιών» φέρουσα ἡμερο-
μηνίαν 17 Δεκεμβρίου (!!!) Πολλοὶ ἀνχνύονται τῆς ἡπέ-
ρουσις τί συμβαίνει, ἂν ἀερόστατον ἐκόμισε τὰ φύλλα
ἐντός 12—15 ὥρων ἢ κανὲν θαυμασίον ἐρευνέσεως ἀτμό-
πλοον. Καὶ ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἡμερομηνία οὕτε λάθος ἦτο
οὕτε κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον διότι ἐν αὐτῷ τῷ
ἰδίῳ φύλλῳ ἔκρινε λόγον, ὅτι « Σήμερον ἐορτάζει ἡ
Ὁρθόδοξος ἀνατολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν μνή-
μην τοῦ Ἁγίου Διονυσίου » κτλ. ἡ δὲ μνήμη τοῦ Ἁγ.
Διονυσίου ἦτο τὴν προτεραίαν δηλ. τὴν Τετάρτην 17 Δε-
κεμβρίου. Τί συμβαίνει ἔτι γὰρ;

Λάτιθος τῇ 10 Δεκεμβρίου 1886.

Ἀξιότ. κ. Συντάκτα.

Ἐκ τοῦ στόματός ἀπάντων τῶν κατοίκων τῆς
Κομποπόλεως ἡμῶν κυρία δικαίως ἀνὰ πᾶσαν στήν
ἀκούονται παράπονὰ κατὰ τοῦ Δημαρχείου ἡμῶν, οὐ-
τινος ἡ σύστασις μεγάλως ἐπηγγέλετο ἡμῖν ὠφε-
λείας πλὴν τριετὴς ἐλόκληρος αὐτοῦ λειτουργία ἀπέ-
δειξεν ἡμῖν ὅτι ἄπασαι αἱ ἐλπίδες ἡμῶν διεψεύσθησαν
καθὼτι οὐδεὶς καλλωπισμὸς, ὡς ἡλπίζομεν καὶ ὑπέσχετο
οὐδεμία ἐπιδιδρώσις δρόμων, οὐδεμία γέφυρα ἢ ἄλλο
τι δημόσιον κτίριον ἐπεσκευάσθη, τοῦναντίον δὲ ἀντὶ
καθαριότητος, δυσώδεις ἀκαθαρσίαι καὶ βόρβοροι πλη-
ροῦνται ἅπαντες τοὺς δρόμους ἐνεκα τῶν ὑδάτων ἔ-
τινα ἀπερίοριστα ῥέουσι κατὰ πλάτος καὶ μήκος τῶν
δρόμων οἵτινες μεταβλήθησαν εἰς λίμνας, ἀδύνατον δὲ
νὰ διαῇ τις καὶ αὐτὸν τὸν ἐμπροσθεν τοῦ Δημαρχείου
χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ νὰ διέλθῃ μονοσάνδαλος. Ἀκα-
τανόητον τῇ ἀληθείᾳ πῶς πάντα ταῦτα διαφύγουσι τὴν
προσοχὴν τοῦ περιωνύμου Δημάρχου μας, ὅστις περὶ
οὐδενὸς ἄλλου φροντίζει εἰμὴ πῶς ν' ἀρῶνται τὸν ἀ-
δρόστατον αὐτοῦ μισθόν, ὃν ὁ ἴδιος μὲ 2 ἢ 3 μέλη τοῦ
Δ. Συμβουλίου τοῦ Δημαρχείου ἐθέσπισαν, καὶ ὅστις
ἀπορροφᾷ ἔκ τῶν ταμείων πᾶν ὅ,τι ἐκ τῶν φόρων

τοῦ σφαγείου καὶ χαρουκίου λαμβάνει. Ἀλλ' ἔχει
δίκαιον διότι αἱ ἰδιωτικαὶ αὐτοῦ ὑποθέσεις δὲν τῇ παρ-
χοῦσι καιρὸν νὰ φροντίσῃ περὶ ἄλλου τινος, πλὴν διατὶ
νὰ δεχθῇ τοιαύτην σοβαροτάτην εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ
δήμου, ὅστις καὶ ἐν δημοσίοις καὶ ἰδιαιτέροις συλλέγοις
φωνάζει ὅτι κάλλιον νὰ μὴ ὑπάρχῃ Δημάρχου, ἀφοῦ
ὕφισταται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Δη-
μάρχου καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ δὲν περισσεύει
τίποτε διὰ τὸν τόπον.

Συνιστῶμεν τῷ . . . Δημάρχῳ μας νὰ ἐκτελῇ δρα-
στηριώτερον τὰ ἀνατιθέμενα αὐτῷ καθήκοντα ἢ ὡς τὰς
ἰδικὰς τοῦ τοῦλάχιστον ὑποθέσεις εἰ δ' ἄλλως ἂς παρατη-
θῇ ἴσως ἄλλος τις πώποτε ἢ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀς σκεφθῇ ὅρι-
μότερον, ἵνα μὴ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἐπανέλθωμεν λάθρως
κατ' αὐτοῦ, ὅπερ δὲν ἐπιθυμοῦμεν.

Ταῦτα δημοσιεύσατε παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου.

Εἰς δημότης.

Ὁ ΚΟΣΜΟΣ.

Ἀγνοῶ γίλε συντάκτα κατὰ πόσον σ'
ἀρέσει ἡ κατάστασις μετὰ τὴν ὁποίαν πα-
ρουσιάζομαι σήμερον ἐμπρὸς σου, ἀλλ'
ἐπειδὴ σ' ἀρέσει ἡ ποικιλία πιστεύω ὅτι
δὲν θὰ δυσανεστῇς. Ἡ κατάσταση μου
ὡς βλέπεις εἶνε γελοία ἀναμάλλῃς
ἀπὸ τὴν σύγχυσίν μου. Ἐνθόδοτος ἀπὸ
τὴν βίαν μου, ξεκοκκινωμένος ἀπὸ τὸν
θυμὸν μου, με ξεσχισμένον τὸ σφυροτοκόν
καὶ με παραγμένον τὸν ἐγκέφαλον...
Βλέπω ὅτι ἡ ἰδική σου εὐγένεια δὲν ἔχει

αποτόν να σὲ καταγορεύσῃ να μὲ ἐρωτή-
σης τί ἔχω, ἀλλ' ἡ ἰδική μου μὲ βιάζει
νά σε εἶπω τοῦτο καὶ χωρὶς να μὲ ἐρωτή-
σης. Καὶ λοιπὸν ξέρεις τίς πταίει διὰ
να ἦμαι εἰς τοιαύτην κατάστασιν; Καὶ
θεοὶ καὶ ἄνθρωποι. Ναὶ αὐτὰ τὰ δύο
ὄντα συνεμάχησαν σήμερον ἐναντίον μου
διὰ να βλασημίσω τὸ μὲν καὶ να ἐλε-
ειρολογήσω τὸ δέ. Καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ἀγρίον ὡς ξέρεις ἐορτάζομεν τὸ Πά-
σχα τῶν χριστογενῶν. Δὲν ξέρω λοι-
πὸν πῶς μὴν κατέβη εἰς τὸ κεφάλι να
ἐπισκεφθῶ σήμερον μίαν μετὰ τὴν ἄλλην
πολλὰς καὶ διαφορὰς αἰσχυρῆς δια-
φόρων τάξεων ἄνεν, ἐννοεῖται, προειδο-
ποιήσεω, διότι, ὡς ξέρεις, τὰ πολλὰ
πολλὰ κοπλημένα εἰς πᾶσαν ἄλλην
κεφαλὴν δύνανται να χωρήσουν ἀλλ' εἰς
τὴν ἰδικήν μου ὄχι. Εἰσηλθὼν λοιπὸν εἰς
τὴν πρώτην ἐνώπιόν μου τεχνῶσαν οἰ-
κίαν. Ἐκεῖ ἤκουσα μέγαν θόρον στρο-
δυνόμενον μετ' ἀναστεναγμοῦς βαθύς ποῦ
σ' ἔκαιαν ἐπληρίασα να μάθω τὸ μέγα
δυστύχημα τὸ ὅποτον ἐρίετο πρόξενον
τόσον μεγάλου κακοῦ.... Ἐξέλιπεν ἐκ τῆς
ἀγορᾶς δὲν ξέρω ποῖον εἶδος πολυτε-
λείας καὶ ὡς ἐκ τούτων ἔμενεν ἀτελὲς ἐν-
τέον σιρμού φόρεμα, τὸ ὅποτον ἤθελεν
ἀκόμη δὲν ξέρω τι, ἔνα φρόγγον ἀπ' ἐδῶ
μῖαν ταιρίαν ἀπ' ἐκεῖ, ἔνα λόφον εἰς
αὐτὸ τὸ μέρος καὶ μίαν πτυχὴν εἰς ἐκεῖ-
νο κ.λ. κ.λ. κ.λ. Ἀ! να σὲ πῶ μία τοιαύτη
ἀπελπιστικὴ σκηρὴ δὲν μοῦ ἤρεσκεν.

Ἐξήλθον λοιπὸν καὶ εἰσηλθὼν εἰς ἄλλην.

Φροντὴ ἀνεμοζάλη γυναικὸς πρὸς ἄνδρα
προσέβαλεν ἡμέσως τὰ ὧτά μου « Δὲν
ἦσο καὶ σὺ καλὲ ἄξιος τοῦ ἐλεγε να ἐπι-
σκεφθῇς τὰ καταστήματα καὶ να κάμης
καὶ εἰς ἐμὲ ἔν φόρεμα; » — « Μ' ἐμπόδισε
φιλάττη μου, τῆς ἀπῆντα, να κάμω τοῦτο
μία τρομερὰ ἐπίσκεψις τὴν ὅποίαν ἔκα-
μα πρῶτον εἰς τὸ βαλάντιόν μου. » Μα-
κρὰν καὶ ἀπ' ἐδῶ εἶπα. Εἰσηλθὼν εἰς ἄλ-
λην, εἰς τὴν ὅποίαν εὖρον δύο νέας, αἱ
ὅποσαι ἐβάλαν διὰ να δοκιμάσωσι τὰ νέα
τῶν φορέματα καὶ ἱστοῖντα ἀντικρὺ κα-
θρέπτου, καὶ ἐγέλωρ, καὶ ἐχόρευον. καὶ
διάφορα σχήματα καὶ κινήματα ἔκαμνον.
Ἐξήλενσα τὸν καθρέπτην, ἀλλ' ἐκεῖνος
μ' ἐπρόδωκε καὶ τῶβαλα εἰς τὰ τέσσαρα.
Εὐρέθην εἰς μίαν ἄλλην ἀντικρὺ, καὶ
ἐκεῖ εὖρον τοὺς σύζυγους περιλύπουντες ὅτι
δὲν ἠδυνήθησαν να κάμωσι νέα φορέματα
τῶν μικρῶν τῶν, ἐνῶ ἡ σύζυγος ἐξηκο-
λοῦθει μπαλόνουσα μερικὰ φορέματα.
Σκέφθητι λοιπὸν ἂν ἠδυνάμην να εὐχα-
ριστήθω ἀπὸ τοιαύτην σκηρῇ. Ἐξήλθον
δρομαίως, ἀλλὰ μ' ὄλην τὴν βίαν μου μετ'
κατέλαβεν ἡ μεσημβρία. Εἰσηλθὼν λοι-
πὸν εἰς ἄλλην παρακειμένην οἰκίαν καὶ
ἐκεῖ τί βλέπω; Τράπεζαν ἐστρωμένην
καὶ παραγεμισμένην μετ' ἀγναγῆς, τὰ ὅποια,
ὡς μ' ἐβεβαίωσαν τὰ μάτια καὶ μ' ἐτήλε-
γράφησεν ἡ μύτη, ἦσαν ἱκανὰ να δέλε-
ώσωσι καὶ δὲν ξέρω πόλον ἀσκήτου τὴν
ὄρεξιν, καὶ, μὰ τὸν κύνα, ἄγρω πῶς δὲν
ἐκάθησα να ἀναγνώσω ἐπ' αὐτῶν ὅλην

τὴν ἱστορίαν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τῆς
ἀναλήψεως καὶ ὅμως οἱ κύριοι τῆς τρα-
πέζης καὶ τῆς οἰκίας καθήμενοι περίε-
παρεπονοῦντο ὅτι δὲν ἔχουν ὄρεξιν. Δρο-
μαίως κατήλθον καὶ ἐκείθεν ἔνα μὴ ὑ-
ποπέσω εἰς πειρασμὸν καὶ εἰσηλθὼν
εἰς ἄλλην παραπλεύρως κεκλιμένην. Ἐκεῖ
ἐπὶ ἐνὸς τραπέζιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἡλι-
κίαν ἐμαρτύρουν οἱ τρεῖς μόνον πόδες
τοῦ, ὑπῆρχον ὀλίγα ἐλαιοὶ καὶ ἡμισυ
μόνον ῥῶγῃ, τὸ ὅποτον σὰς διαβεβαίω
ὅτι ἠλεκτρίζετο καὶ ἔτρεμεν ἀπὸ τῆς
ἐπιρροῆς τούτων βλεμμάτων, τὰ ὅποια
ἦσαν ἐπ' αὐτοῦ ἀσκαρδαμνητὶ προσηλω-
μένα καὶ δὲν ἤκουες παρὰ ἐν παρατετα-
μένον ἄχ! Μοῦ ἦλθε κατὰ τοῦν να ἀρπά-
σω αὐτὴν τὴν γυναικὴ καὶ να τὴν ξίγῃ
εἰς τὴν παρακειμένην οἰκίαν, να ξίγῃ
δὴλα δὴ τὴν μεγάλην ὄρεξιν ἐκεῖ ὅπου
δὲν ὑπῆρχεν ὄρεξις καὶ δὲν ξέρω
ποῖα φιλοσοφικὴ ἰδέα μ' ἐκώλυνεν.

ἀκολουθεῖ.

Φίλη «Σάλπιγξ» (Λογιστὴ 20 Δεκ. 86).

Ποῖος ὁ νέος ἡμῶν Ἀρχιερεὺς; ποῖος θὰ ᾔνοι ἐκεί-
νος ὅστις θὰ διαδεχθῇ τὸν Μακαρίτην Κυπριανόν;

Αἱ σκέψεις ἐκκλησίᾳ τῆς ἐπαρχίας Κιτίου, στρέ-
φονται πρὸς τὸν Διάδοχον τοῦ Κιτιέων Θρόνου παρὰ τοῦ
ὁποίου θὰ ζητήσῃ πρῶτον τὸ πρόγραμμά του περὶ τῆς
διαχειρήσεως τῶν Θρονικῶν εἰσοδημάτων τὰ ὅποια θέον
να ὑπάρχωσι ὑπὸ τὴν ἐξέλεγχον μιᾶς Ἐπιτροπῆς, ἥτις
καὶ θὰ πληρῶνῃ τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα διὰ τὴν συντή-
ρησιν τοῦ Θρόνου.

Τὸ περίεργον τῶν Θρονικῶν εἰσοδημάτων θὰ συντε-
λέσῃ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ Θρονικοῦ γέροντος, καὶ
τὴν συντήρησιν σχολείων καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν καὶ
εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν παντὸς φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

Ὁ Νέος ἡμῶν Ἀρχιερεὺς ὅστις δὴποτε θὰ ᾔνοι, πρέπει
να γνωρίσῃ ὅτι θὰ ζῇ ἀξιοπρεπέστατα, καὶ να ἔχη
καὶ τὴν χριστιανικὴν ἰδέαν, ὅτι δὲν θὰ ᾔνοι εἰς θέσιν
να ἠσκαρῇ διὰ τοὺς παρακειμένους του.

Σφίγγ.

Σ. Σ. Καίτοι προῶρως κάπως θέγεται τὸ περὶ
διαδόχου τοῦ ἐπισκοπικοῦ Θρόνου ζήτημα, οὐχ' ἦτον
ὅμως, λαβόντες ἀφορμὴν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς
ἐντίμου φίλου τοῦ μῦθεν πρῶτον να ἐκφράσωμεν τὴν
γνωμὴν μας, ἥτις, πιστεύομεν, εἶνε καὶ γνώμη πολλῶν,
ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν πρέπει να χρηματιστῇ Ἀρχιερεὺς
ὅς οὐ καὶ ἀέκασθεν ὄρους. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε ἀναπόφευκτον
να ὑπάρχῃ εἰς θρησκευτικὸς ἢ ἐκκλησιαστικὸς ἀρχηγὸς
πρέπει οὗτος να μεθοδεύηται ἐπαρκῶς, πάντα δὲ τὰ
διάφορα εἶδη τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων να μετρίσθωσι,
να κανονισθῶσι καὶ να καταντήσωσιν οὕτως ἔθνικα
συνδρομαὶ ὑπὲρ παντὸς κοινωφελούς, ἔργου, διαχειριζό-
μεναι ὑπὸ λαϊκῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπι-
σκόπου, εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν ὁποίων καὶ αὐτὴ ἡ Κυ-
βέρνησις τότε θὰ βοηθῇ. Ὡς δώση πρώτη ἡ ἐπαρχία
τῶν Κιτιέων τὸ λαμπρὸν τοῦτο παράδειγμα, ὅπερ ἔσε-
ται ὡς ἀρχὴ τῆς λύσεως τοῦ πολυθρολῆτου ἐκκλησιασ-
τικῆς, περὶ τοῦ ὁποίου πλείστακις ἐγράψαμεν καὶ
ὑπὲρ τῆς λύσεώς του παντὶ σθένει θὰ ἀγωνισθώμεν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρυστα ἄπισσα τὸ γρμ.	γρ.	140—155
» συνήθη	»	120—145
» κέκλινα	»	80—110
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ὀκλ.	παράδ.	60
σταφίδες ξηραὶ	»	55—60
» βρασταὶ	»	48—50
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ Χάλ. λ.π.	γρ.	112

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΚΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΩΜΟΔΙΚΕΙΟΥ ΜΟΡΦΟΥ.

Μεταξὺ Σολομῶντος χατῆρ Ἀοῖζου ἐνά-
γοντος ἐκ Μόρφου καὶ χατῆρ Χριστοδοῦ-
λου χατῆρ Στεφανῆ ἐναγομένου ἐκ Κατο-
κοπῆς ἀγνώστου διαμοιρῆς.

Πρὸς τὸν ἐναγόμενον ἀγνώστου διαμοι-
ρῆς. Διὰ τοῦ παρόντος διατάττεσθε να
ἐμφανισθῇτε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου
τούτου κατὰ τὴν 10ην ἡμέραν τοῦ φεβρου-
αρίου 1887 καὶ ὡραν 10ην π.μ. καθ' ἣν
θα συζητηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἐκ
Μόρφου γινόμενη ἀγωγὴ δι' ἧς ὁ ῥηθείς
ἐνάγων ἀπαιτεῖ γρόσια 374 δυνάμει γραμ-
ματίου τῆς 28 Ἰουλίου 1869, λήξαντος τὴν
2 Ἀυγούστου 1870. προσέτι δὲ καὶ ὅλα
τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἔστω δὲ εἰς γνῶσιν σας ὅτι τελεσίδι-
κος ἀπόφασις δέσνεται να ἐκδοθῇ καθ'
ἡμῶν ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇτε.

Μόρφου Τῇ 8 Ἰουλίου 1886.

Τὸ ζαχαροπλαστεῖον ἡ «Λεμητσός»
τοῦ κ. Φιλίππου Λαμπῆ ἐπιδουλοῦσθαι ἐσχά-
τως μετ' ἀληθῆ πλοῦτον τῆς ζαχαροπλα-
στικῆς τέχνης διὰ τὰς ἐορτὰς καὶ μάλιστα
τὴν πρωτοχρονιάν. Ἐκεῖ εὑρίσκει
κοσμητήματα μετάλλια, περιδέματα καὶ
πλήθος ἄλλων ἀντικειμένων κατασκευ-
ασμένων διὰ τῆς ζαχαρώσεως εἰς τὸν ὅσον
ὥστε να κοινοῦν τὸν θαντισμὸν ἀπ' ὅπου
καὶ να εὐχαριστοῦν τὴν γένειν ἀπ' ἐτέ-
ρω. Τρέξατε καὶ ἀφοῦ πρῶτον τὰ θαντιάσητε,
δοκιμάσατε κατόπιν τὴν γένειν των.
Αἱ τιμαὶ σιγαρικτικῶς εἶνε ἐλάχιστα.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΞΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνα-
κι ὁ Κύριος Μ. Ὀρσανίδης.—Ἐν Βαρωνίᾳ ὁ Κύριος
Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Γ. Δημητρί-
δης.—Ἐν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Γ. Πηλακίδης.—Ἐν
Κυθρίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω.
Κυριακίδης.—Ἐν Λατίφῃ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παπακτενῆς.
—Ἐν Τριχώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λευκῆς.—Ἐν Καρ-
πασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἠλιάδης διδάσκαλος Λιωνάρισσος.
—Ἐν Λευκάρει ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κωμωδία.

ἘΝ ΔΕ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καί-
ρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖδ
ὁ Κύριος Α. Μαυρομυστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀ-
ριστείδης Λοῖζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπου-
λος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞΟΣ» δέχεται πᾶσαν
παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμ-
ματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κ.λ. κ.λ. τὰ ὅ-
ποια ἐκτελεῖ τάχιιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων
λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς διανόητον εὐρωπ. γλώσσαν
καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγξος»